

STOR-ELVDAL KOMMUNE
AVD. FOR LANDBRUK OG KOMM. TEKNIKK

Landbruksdepartementet	
Saksnr.: 2003 / 11708	Doknr.: 99
Mottatt: 18 SEPT 2003	ASR / JOP
Saksbeh.: VSG	Ark: 40
Kopi:	Avt...

Landbruksdepartementet
v/ Avdeling for skog- og ressurspolitikk
Postboks 8007 Dep,
0030 OSLO

Landbrukskontoret

Dato: 05.09.03
Saksbehandler: Anders Follstad
Intern telefon: 62 46 04 88
Telefaks avd: 62 46 46 07
Deres ref:
Vår ref.: 03/00435 -2 Arkiv:

Høring av forslag til nye bestemmelser om overføring av myndighet og ny forskrift om saksbehandling i kommunen.

Det vises til Deres oversendelse i brev av 12.06.03 med forslag til bestemmelser om overføring av myndighet til kommunene, om å avgjøre saker etter konsesjonsloven, jordloven, odelsloven og skogbruksloven der avgjørelsesmyndigheten ikke er lagt til andre organer etter §§ 2-5.

Generelt har man ikke vesentlige innvendinger i mot at myndighetsområdet til kommunen utvides innenfor de lovrammene som er beskrevet. Reformen vil redusere saksbehandlingstid og ressursbruk. Rollefordelingen mellom kommunen og fylkesmannen/fylkeslandbruksstyret blir klarere innenfor ansvarsområdene og dette vil forhåpentlig også til slutt komme brukerne av tjenestene til gode.

Forslag til bestemmelser om rollefordeling, myndighetsområder og saksgang mellom aktørene synes tilstrekkelig klargjort i forslaget. Fagadministrasjonen i vår kommune ser på reformen som en utfordrende og spennende ordning.

Imidlertid er vi svært betenkte på at det i St.meld.nr.31 (2000-2001) en bedre oppgavefordeling, foreslås å oppheve kravet til jord- og skogbruksfaglig kompetanse og la kommunene selv at stilling til dette i fremtiden.

Dette forslaget er vi sterkt uenige i og ber om at Departementet tenker nøye gjennom dette en gang til, da kompetansekravet bør opprettholdes i forskriftene etter vår vurdering.

Begrunnelsen for dette er blant annet at avgjørelser som tas i mange jord- og skogbrukssaker er svært langsiktige og krever god fagkunnskap og forutsigbarhet. En feilaktig avgjørelse kan få konsekvenser som vanskelig kan reverseres i et langsiktig nærings- og miljøperspektiv.

Det at beslutningene nå vil bli tatt nærmere brukeren vil bidra til forventninger og øket krav til korrekt lovanvendelse, service, besluttosomhet, omstillingsevner og oppdatert miljø- og næringsforståelse. Dette krever etter vår vurdering god fagkunnskap som grunnlag og basis for saksansvarlige i jordbruk- og skogbrukssaker.

Mange kommuner hvor jord- og skogbruk er basisnæringer vil nok vise sin egen ansvarlighet i å rekruttere nødvendig fagkompetanse, men generelt går utviklingen slik at kjappe økonomiske løsninger med liten tidshorisont appellerer mere i vår tids debatt og beslutning, enn saksområder innen landbruket som har en helt annen langsiktig, naturgitt "omløpstid."

Blir kompetansekravet opphevet, frykter vi at i kampen om fordeling av kommunenes små kroner kan bli fristende for politikerne å finne andre kortsiktige løsninger av ulik art til å behandle jord-og skogbrukssaker.

I Stor-Elvdal har vi høy kompetanse hos næringsutøverne i både jordbruket og skogbruket. Det er rimelig å forvente at kommunen opprettholder en minst like god kompetanse i sin forvaltning og rådgiving.

Dette kan best videreføres ved at kompetansekravet opprettholdes i forskriftene til jord- og skogbruksloven. Ved at dette kravet blir opprettholdt innbyr det ikke til noen spekulative debatter og løsninger av kortvarig karakter.

Til slutt håper vi at Departementet ser noen poenger i vår argumentasjon som vi ønsker kan gi forutsigbare føringer for næringsutøverne og de fremtidige beslutninger i kommunen. En fremføring av kompetansekravet regner vi også med vil bli godt mottatt blant næringsutøverne og en stimulans for våre utdanningsinstitusjoner i landbruksfag.

Lykke til med gjennomføringen av reformen.

Med hilsen

Anders Follstad
landbrukssjef

Kopi: Fylkesmannen i Hedmark, landbruksavd. Postboks 4034, 2306 Hamar
Rådmannen, her